

RESOLUCIÓ DE LA SINDICATURA DE GREUGES DE BARCELONA

QUEIXA PRESENTADA RELATIVA AL DRET A LA BONA ADMINISTRACIÓ (CIRCULACIÓ I ESTACIONAMENT)

ANTECEDENTS

Descripció dels fets objecte de la queixa

En data 22 de juliol de 2021, el ciutadà va presentar una queixa en aquesta Sindicatura en què exposava la seva disconformitat per la desestimació de dos recursos interposats contra dues sancions per infracció de disciplina viària, amb data 29 de març de 2018.

Exposava el següent:

El contingut de les resolucions adoptades no donaven resposta a les qüestions plantejades per l'interessat ni en el primer escrit d'al·legacions, ni en els posteriors recursos de reposició interposats.

No se li donava resposta sobre la catalogació del seu vehicle de mobilitat personal, ja que conduïa un skate, ni tampoc se li responia a la resta de consideracions fetes.

Considerava desproporcionat l'import que li van aplicar en les sancions imposades, així com la demora en la resposta rebuda quan va presentar els recursos de reposició.

Actuacions fetes

Admesa a tràmit la queixa, la Sindicatura va iniciar la instrucció de l'expedient. Va estudiar els fets i la legislació aplicable, amb la finalitat de valorar si s'havien aplicat els **principis de bona administració** per a la salvaguarda dels drets fonamentals a la ciutat.

Un cop examinat el contingut de la queixa i la documentació aportada per la persona interessada, es va considerar convenient dirigir-se a l'**Institut Municipal d'Hisenda (IMH)** per tal de conèixer les intervencions realitzades en relació amb la queixa presentada.

En data 4 d'agost de 2021, es va sol·licitar a aquest organisme la informació necessària per a l'estudi de la queixa.

Resposta de l'òrgan afectat

En data 18 d'octubre de 2021, aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada.

1. Informe aportat per l'IMH

Es van desestimar les al·legacions presentades pel ciutadà perquè no s'aportaven dades que desvirtuessin el valor probatori que la llei atorga a les denúncies formulades pels agents de l'autoritat.

Pel que fa a la manca de resposta a les qüestions plantejades sobre la catalogació del vehicle conduït (skate), aquesta qüestió era irrellevant ja que no alterava els elements fàctics i jurídics que van motivar la denúncia per la infracció comesa, així com tampoc era rellevant per a la desestimació dels recursos presentats.

En relació a l'import de la sanció, que el ciutadà considerava desproporcionat, l'Administració manifestava que s'ajustava plenament a la llei en relació a la infracció comesa.

Sobre la demora en la resposta als recursos de reposició que va presentar l'interessat, es va produir com a conseqüència de l'elevat volum de recursos que tenen entrada en aquesta institució i als canvis en el sistema informàtic. No obstant això, els recursos es van resoldre de forma expressa.

Els recursos presentats es van desestimar ja que no aportaven cap dada rellevant i/o diferent a les al·legacions anteriors (que ja van ser objecte de desestimació).

La normativa de trànsit estableix que el recurs de reposició és de caràcter potestatiu, la seva presentació no suspèn l'execució de l'acte ni de la sanció i s'ha d'entendre com a desestimat si no recau resolució expressa en el termini d'un mes.

2. Sobre l'expedient sancionador 1

Aquest versava sobre una presumpta infracció de circulació amb un vehicle de mobilitat personal (VMP) o cicle de més de dues rodes de tipus A o B per la calçada, per vies o zones prohibides.

Sobre aquest expedient, el ciutadà va interposar al·legacions indicant que se l'imputava una infracció de l'Ordenança de Circulació de Vianants i de Vehicles (OCVV) que no li corresponia.

En concret, assenyalava que el vehicle que utilitzava era un skateboard tipus A i que el lloc on es deia que es va produir la presumpta infracció no era el carrer Pallars 150, sinó la confluència de tres carrers (Pallars, Badajoz i Pere IV). També manifestava que la zona per on passava el ciutadà era un illot on no circulaven vehicles i, per tant, no era una zona limitada d'acord amb el que estableix la OCVV.

Aquestes al·legacions van ser desestimades basant-se en diversos punts:

- L'agent denunciador va identificar la persona infractora i va entregar en mà el butlletí de denúncia.
- L'article 88 de la Llei de Seguretat Vial (LSV) atorga valor probatori a les denúncies efectuades pels agents de l'autoritat. La denúncia formulada pels

agents de l'autoritat i notificada en el moment de la comissió de la infracció constitueix l'acte d'iniciació del procediment sancionador (art. 86.2 LSV).

- El contingut de la denúncia s'ajusta al que disposa l'article 87.2 de la LSV. Al butlletí de denúncia consta l'import de la sanció, el termini de pagament, la possibilitat del pagament reduït del 50% i les entitats bancàries en les quals es pot fer el pagament.
- No s'aprecien causes suficients que desvirtuïn els fets denunciats i, per tant, no cal demanar l'informe a l'agent denunciant ni procedeix l'obertura d'un període de prova (art. 95.2 LSV).
- No s'aprecien defectes en la pràctica de notificacions ni tampoc s'ha produït la prescripció dels fets. (art. 112 LSV).

Arran de la desestimació de les al·legacions, l'interessat va interposar un recurs de reposició. Va indicar que donava per reproduïts tots els punts que ja havia manifestat en les seves anteriors al·legacions i que existia una clara vulneració de l'article 88 de la Llei 39/2015 del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques (LPACAP).

Aquest article indica: «La resolució que posa fi al procediment decideix totes les qüestions plantejades pels interessats i aquelles altres que se'n deriven.»

Segons l'interessat, en la resolució desestimària de les al·legacions no es feia ni una succinta referència als fets, així com tampoc es responia a les al·legacions presentades i, per tant, es vulneraven els articles 35.1a) i b) de la Llei 39/2015.

L'Administració va resoldre aquest recurs de reposició indicant que les dades aportades reiteraven les al·legacions formulades i no desvirtuaven els fets denunciats ja que no es va detectar cap inadequació en l'avaluació efectuada ni cap error en la resolució adoptada.

També s'assenyalava que es declarava improcedent l'obertura de cap altre tipus de prova ja que el seu resultat no alteraria la resolució final de l'expedient sancionador. En conseqüència, la resolució al recurs de reposició era en sentit desestimatori.

3. Sobre l'expedient sancionador 2

Aquest expedient tractava sobre una sanció per conducció d'una bicicleta, VMP o cicle amb una taxa d'alcoholèmia superior als 0,25 mg/l.

El ciutadà presentava al·legacions indicant que la infracció que se l'imputava era injusta i excessiva ja que considerava que, segons l'article 20.1 del Reglament General de Circulació (RGC), no es parla dels vehicles tipus skateboard i que, en el moment de la denúncia, funcionava de forma manual. Per tant, segons les al·legacions presentades, la persona promotora de la queixa no conduïa cap vehicle ni cap bicicleta.

Les al·legacions van ser desestimades amb els mateixos fonaments que l'expedient sancionador anterior, sense entrar en cap altre tipus de valoració.

Un cop desestimades les al·legacions, el ciutadà va presentar un recurs de reposició amb els mateixos arguments que va indicar en l'expedient anterior.

De la mateixa manera, l'Ajuntament el va desestimar aportant els mateixos elements de resposta.

CONSIDERACIONS

1. Sobre les sancions imposades

D'acord amb la normativa vigent, les sancions imposades al promotor de la queixa han estat ajustades a dret ja que aquest circulava per una zona prohibida (art. 71 ter. 3.2 d) i art. 5 de l'OCVV) i, a més a més, anava sota la influència de begudes alcohòliques (art. 20.1 del RGC).

Segons l'ordenança, aquestes **conductes** són **qualificades com a molt greus** i poden ser sancionades amb una multa de fins a 500 euros. Aquest va ser, precisament, l'import de les dues sancions imposades al ciutadà.

Ara bé, l'Ordenança estableix que les sancions s'han de graduar d'acord amb els següents criteris (art. 71. ter. 5 i art. 73.4):

- a) L'existència d'intencionalitat o reiteració.
- b) La naturalesa dels perjudicis causats.
- c) La reincidència per la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan això s'hagi declarat per resolució ferma.

Els informes aportats per l'IMH no contenen elements que permetin conèixer els motius pels quals es va imposar la sanció més elevada. La Sindicatura considera que aquesta qüestió hauria d'haver estat abordada en la resposta als recursos del ciutadà i a l'informe aportat a aquesta institució.

2. Sobre els recursos presentats

L'article 124 de la Llei de procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP) assenyala que el recurs de reposició s'ha de resoldre en el termini d'un mes. Si transcorregut aquest termini, no s'ha donat resposta, s'entén com a desestimat.

Ara bé, l'article 21.1 d'aquesta mateixa llei, en relació amb l'art 53 de la Llei de règim jurídic i procediment de les administracions públiques de Catalunya (LRJPACat) imposa a l'administració l'obligació de resoldre de forma expressa tots els procediments.

El ciutadà va presentar els recursos de reposició el 20 de setembre de 2019 i va rebre'n la resposta el 6 de juliol de 2021. Per tant, **l'Ajuntament va trigar més de 30 mesos en resoldre els recursos.**

En conseqüència, l'actuació de l'IMH no ha estat eficaç, tal com exigeix l'article 103.1 de la Constitució espanyola i el 69.1 Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (EBEP).

L'eficàcia hauria de ser un principi rector de l'actuació administrativa per tal d'assegurar la qualitat necessària dels serveis públics i una bona gestió econòmica.

La Sindicatura de Greuges és conscient de l'elevat nombre d'expedients que han de gestionar determinats serveis de l'Ajuntament. Si bé aquestes circumstàncies permeten entendre que no sempre és factible complir amb els terminis imposats per la llei, no justifiquen una demora tan significativa com la que s'ha produït en aquest cas.

D'altra banda, cal destacar que les respostes que es van donar a les al·legacions del ciutadà es van limitar a dir que les denúncies reunien els requisits legalment establerts a la LSV i que el contingut de la denúncia s'ajustava al que disposa l'article 87.2 d'aquesta normativa.

Per tant, tal com indicava l'interessat, **no s'ha donat resposta a totes les qüestions plantejades en els seus escrits d'al·legacions**, tal com exigeix l'article 88.1 LPACAP i l'article 106 LRJPACat.

DECISIÓ

D'acord amb el que disposen l'article 143 de la Carta Municipal de Barcelona i el Reglament que regula la Sindicatura de Greuges de Barcelona, aquesta institució té com a missió valorar si s'ha produït un greuge. Un cop considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació de l'Institut Municipal d'Hisenda ha estat ajustada a dret pel que fa a les sancions, però no eficaç pel que fa a la resolució dels recursos de reposició.**

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura emet la següent decisió:

- **Recomanar a l'Institut Municipal d'Hisenda** que, de conformitat amb la normativa aplicable, doni resposta a totes les qüestions plantejades en les al·legacions presentades per la ciutadania en terminis de temps raonables.

Aquesta resolució es comunicarà a l'òrgan municipal competent, se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal en l'informe anual reglamentari i s'informarà la persona interessada del seu contingut.